

CON RỪA CHÁU TIÊN

Vụ « cụ rùa » Hồ Gươm bị bệnh đã và đang làm chấn động Hà Nội (và lan ra đến cả thế giới !). Nhà nước đang huy động một đội ngũ nhân sự đông đảo để « rước cụ » lên bờ chữa bệnh. Báo chí trong nước liên tục tuần nay giạt tin tám cột trang nhất nói về sức khỏe của « cụ rùa ». Hiện có một số trang web cũng đi tin « hot », treo bảng truyền tin trực tiếp tại Hồ Gươm nhằm câu khách, báo cáo công việc « rước » cụ lên bờ chữa bệnh, với hình ảnh cập nhật từng giờ một. Người Hà Nội liên tục mấy ngày bu kín Hồ Gươm, có người còn leo lên cây, chờ đôi lúc cả ngày để chụp « cụ rùa » nổi lên. Ngày hôm nay thì đặc biệt, người đi đông như xem hội. Không biết bao nhiêu cặp mắt (và ống hình camera) đổ vào theo dõi việc cứu « cụ rùa ». Trong giờ làm việc mà bờ Hồ Gươm đen kín. Có lẽ dân Hà Nội lo lắng cho sức khỏe của « cụ » hơn cả công ăn việc làm.

Báo chí nước ngoài cũng ghé vào ăn có. Dĩ nhiên, chỗ nào tanh máu là chỗ đó có ruồi ! Nhiều tờ báo lớn đăng tải tin nhà nước VN đang ra sức cứu con rùa sắp tuyệt chủng. Nhưng nhà mầy nhà báo nước ngoài này chỉ « ăn theo », viết chưa đúng đến 1/2 sự thật. Nhà nước ở đây không hề cứu « cụ rùa » như là một giống vật sắp tuyệt chủng. Biết bao nhiêu con thú ở Việt Nam lần hồi tuyệt giống, không vì bắt bán sang Tàu để làm thuốc thì cũng tiêu thụ trong nội địa, đa phần là trên bàn nhậu. Đỡ mà tìm được một con cọp, voi, gấu... tại Việt Nam. Tê giác thì tuyệt chủng từ lâu. Nào thấy nhà nước lo lắng bảo vệ. Đảng và nhà nước quyết tâm cứu « cụ rùa » vì « cụ » là linh vật của đất nước. Thử so sánh đến việc cứu lụt, nhân sự cứu lụt làm sao đông đảo bằng việc cứu « cụ rùa » ? còn phần tài chánh thì chắc cũng vậy thôi.

Nhưng cũng phải có lời cảm ơn. Hồ Gươm nhân dịp này cũng được chỉnh trang môi trường, rác rưởi hôi thối lâu nay dưới hồ được vét, hốt lên. Các loài cỏ có tác dụng làm sạch nước cũng được ghép thành bè thả xuống hồ để lọc nước. Nếu không có « cụ » bị bệnh thì làm sao có việc làm sạch hồ Gươm ? Cảm ơn « cụ rùa » ! Chỉ cần mỗi năm « cụ » bệnh một lần thôi thì hồ Gươm cũng ngày càng sạch, đẹp. Nhưng mà, nếu vấn đề ống cống thông nước cho mùa mưa tại Hà Nội cũng được nhà nước nhanh nhẩu như việc này thì đỡ khổ cho dân biết mấy !

Nhìn qua bên blog Trương Duy Nhất, có lẽ tay này nói đúng mất thôi. Nhìn công tác cứu « cụ rùa » của nhà nước sốt sắng như thế thì nay mai « cụ » sẽ lên hàng « quốc thú ». Xong vụ hoa sen là « quốc hoa » thì sẽ tới vụ « quốc thú ». Ai vào đây nếu không phải « cụ rùa » ?

(Nhắc đến « quốc hoa », không thể không nhắc cái vụ “tam thốn kim liên”, tức « ba tất sen vàng » của người Tàu . Người Tàu ví hoa sen như gót chân phụ nữ (bó chân), tức « gót sen, nhưng họ cũng ví hoa sen là bộ phận sinh dục của phái nữ. Thật là lãnh đạo nhà mình khéo chọn)

Trở lại chuyện « quốc thú », thực ra nói như Trương Duy Nhất thì cũng hơi kỳ. Trên thế giới mặc dầu nhiều dân tộc đã lấy những con thú làm biểu tượng (l'emblème de la nation) nhưng cũng có nhiều dân tộc lại không lấy con thú mà lấy những thứ khác làm biểu tượng. Như nước Pháp thì lấy Marianne, một phụ nữ rất đẹp để làm biểu tượng. Nước Thổ thì lấy con trăng lưỡi liềm và ngôi sao, biểu hiệu cho đạo Hồi giáo. Một số nước (**cộng sản thì lấy ngôi sao**), ngụ ý ta là **« siêu sao »**, chỉ đường cho thế giới v.v... Nhưng phần đông các nước còn lại thì lấy con thú làm biểu tượng cho dân tộc của họ. Nếu gọi những con vật này là... **« quốc thú »** thì Trương Duy Nhất cũng... đúng thôi.

« Quốc thú » của phần lớn các nước là con chim đại bàng. Đặc biệt quốc thú của Hoa Kỳ là con chim ưng trắng. Của Đức là chim ưng đen. Ít hơn chim đại bàng là sư tử. Phần nhiều các nước có nền tảng quân chủ lập hiến thì lấy sư tử làm biểu tượng. Quốc thú của Anh là con sư tử. Điểm chung của chim ưng và sư tử là chúa tể của muôn thú. Con chim ưng là chúa tể các loài chim (**chúa tể không gian**). Con sư tử là chúa tể các loài thú (**chúa tể sơn lâm**).

Việt Nam thì truyền thống **« con rồng cháu tiên »**. Biểu tượng của dân tộc ta do đó là con rồng. Dân Tàu cũng lấy con rồng làm biểu tượng nhưng rồng của dân tộc này khác hẳn rồng của dân tộc Việt Nam. Rồng Việt Nam là rồng nước, có màu xanh, là **« Đông Hải Thân Long »**, tức con rồng thần ở biển Đông. Rồng của dân Tàu là rồng lửa, có màu đỏ, tức xích long. Rồng ta màu xanh phun nước, rồng Tàu màu đỏ phun lửa. (**Nước chế lửa, chưa đánh đã biết rồng nào thắng !**)

Rồng là con thú linh. Rồng Việt Nam là chúa tể các loài thú trên biển. So với con chim ưng, con sư tử – biểu tượng của Hoa Kỳ, Anh và nhiều nước khác – con thì chúa tể không trung, con thì chúa tể sơn lâm. Rồng của Việt Nam cũng oai phong lắm liệt không kém : **chúa tể muôn loài dưới biển !**

Nhưng quan sát hiện tượng đang « thánh hóa » con cua đình (hay con giải, con vít... chi chi đó) đang sống trong Hồ Gươm mà mọi người gọi là « cụ rùa », tôi hết sức lo ngại nếu vật biểu tượng cho Việt Nam là **« con rùa đen »**.

Những con thú linh, biểu tượng của những dân tộc kia là những con thú kiêu dũng, chỉ một tiếng hét của nó cũng đủ làm muôn loài khiếp đảm. Đó là những con thú không cần phải sẵn mồi mà muôn thú phải tới nộp mạng cho nó. Cái

oai dững của nó được người ta tôn vinh là chúa tể muôn loài. Khi người ta lấy những con vật này làm biểu tượng cho nòi giống thì người ta mong muốn rằng nòi giống này cũng oai dững như vậy.

Con rùa ở Hồ Gươm thực ra người Việt Nam không gọi nó là rùa, mà là con giải, cua đình hay vít chi chi đó... Con thủy quái này không tự mình đi săn mồi mà đi ăn xác của những con vật đã chết. Đây là một loài động vật hạ tiện, thuộc loại « charognard – ăn xác chết » như con kên kên, con quạ, hay một loại chó hoang dã.

Dân tộc Việt Nam, được nhiều nhà nghiên cứu trên thế giới công nhận, là một giống dân có tính rất siêng năng và bản chất kiêu hùng. Dân tộc này đã dựng được nước bằng những anh hùng sống trên lưng ngựa, trên đầu voi. Lễ nào con thú biến hiện cho dân tộc này lại là một loài thú « **thời cơ chủ nghĩa** », lưỡi biếng không biết săn mồi, là một loài « **ăn xác chết** » ?

Ai đã đem con thủy quái này thả vào Hồ Gươm để hôm nay nhiều người gọi nó là « cụ », là rùa Lê Lợi, sau đó phát động phong trào « cứu cụ rùa » ? Nay mai con rùa này sẽ được phong thánh mà thôi. Và không bao lâu sẽ lên làm biểu tượng của dân tộc. Từ nay sẽ không còn câu « **con rồng cháu tiên** » mà là « **con rùa cháu tiên** ». Không còn nòi giống « tiên rồng » mà là « tiên rùa ». Đúng là hiện tượng mang bàn thờ tổ tiên xuống đường để mà lẳng nhục, rùa xả.

Như trên đã nói về « **ba tactic sen vàng** ». Bên Tàu họ ví là cái chân nhưng cũng là cái ấy của người phụ nữ. Như vậy cái ấy của phụ nữ Tàu là « quốc hoa » của Việt Nam. Lãnh đạo CSVN chọn « **hoa sen** » làm quốc hoa sao mà khéo thế ! Biểu tượng bó lúa đang trở bông từ lâu là biểu tượng về hoa của Việt Nam. Nên biết dân Việt Nam là dân tử thời lập quốc đã sống với cây lúa. Tại sao không lấy nó làm « **quốc hoa** » ?

Thì bây giờ người Tàu chửi « **đồ con rùa** », một mặt là chửi một người hèn nhát, nhưng mặt khác là chửi bọn Việt Nam là bọn con rùa rụt cổ. Khi họ chửi « đồ rùa đen » thì cũng chửi bọn VN là bọn hạ tiện, lưu manh, cướp cạn. Ai chọn con rùa làm « quốc thú » thì cũng thật là khéo biết bao nhiêu !

Một ý kiến của một blogueur nổi tiếng khác, Mr Đố, vừa đưa lên. Chỉ gói ghém trong hai chữ: « **khiếp nhục** ». Bia kỹ niệm chiến thắng quân xâm lăng mà cũng bôi đi, không còn thấy hàng chữ có đề tên « nước lạ ». Cả nước rụt đầu khiếp nhục thì « **quốc thú** » là rùa cũng đúng thôi!

Thật là bực mình cho sái đám lãnh đạo CSVN ngu dốt, « đầu rùa » ! Cái đảng cộng sản này ngày càng giống với con rùa đen Hồ Gươm. Là một loài « charognard » được phong thánh.

Nguồn : [Facebook Nhân Tuấn Trương](http://baotoquoc.com/2011/03/09/con-rua-chau-tien/)
<http://baotoquoc.com/2011/03/09/con-rua-chau-tien/>